

ИЗВѢСТІЕ

Мили Еднородци!

Съ сичко-то си слабо състояние и недостаточность, още приплесненъ и юнитъ окаяна-та-ты общи недоброжелатели, наехъ да издамъ на свѣтъ настоящія СБОРНИКЪ, като ся възланиятъ на Божіе-то бескрайно милосердіе и на вашъ-тъ помощъ, мили съотечественници! И въистиннъ не останавъ изгнана въ надъяждъ-тъ си, защото мой-тъ гласъ на-мъри отзивъ въ сърдцата на мнозина Българи.

На това си прѣдпріятіе одъяженъ съмъ първо прѣводителю Г-ну Д. В. Попову, кой-то показа състраданіе у най-яслюстно-то ми състояние, и въспрѣя трудъ да прѣведе тѣхъ книжъ отъ французски за да ся наредѣ тѣхъ добръ, чѣто мислѣхъ, да бѣде една отъ ползны-ты книжы на языка ни, и да послужи за примѣръ на любочитатели-ты, кои-то обичатъ драгильнѣ-тъ писменность, и сърдечно-желаятъ възрожденіе-то на българтѣ-тъ испадна-тъ книженинѣ.

Съвсѣ това, обаче, нашій трудъ можѣше да остане напразно, ако не бѣхъ ся смилли нѣколко родолюбивы и доброжелательны лица, ревнители юношкатаго просвѣщенія, кои-то ми спомогнахъ прѣдварително, кой съ кожо-